Nʀ 104

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 29 Sierpnia v. s. 1823 Roku.

Wiadomości Krajowe.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 21 sierpnia.

Konserwator w dodatku nadzwyczaynym z dnia 17 t. m. zawiera:

„Doniesienie telegraficzne, datowane z *Bajonny*, a w *Paryżu* otrzymane d. 13 sierpnia n. s., uwiadamia, iż w mieście tem otrzymano listy z *Madrytu*, pod datą 10go. Zwiastują w nich o uwolnieniu Króla i strzymaniu działań nieprzyjacielskich pod *Kadyxem*. Zapewniają, że stany Kortez puściły się na morze. Kiedy goniec ten z *Madrytu* wyjeżdżał, powszechna radość i jey publiczne okazy napełniały tę stolicę.

„Te szczęśliwe nowiny potwierdzone zostały przez doniesienia urzędowe, poźniey odebrane, a my z naywiększym pospiechem chcemy czytelnikom naszym ich udzielić, ogłaszając ten nadzwyczayny dodatek do gazety naszey dzisieyszego rana.

Od dnia 10 do 30 lipca wyszło z portu kronsztadskiego 193 okrętow kupieckich różnych narodów z towarami rossyyskiemi: amerykańskich 5, angielskich 109, bremeńskich 4, hamburski 1, hanowerskich 3 hollenderskich 13, duńskich 7, lubeckich 7, norwegskich 3, oldenburski 1, pruskich 19, rossyyskich 2, rostockich 6, francuzkich 3, szwedzkich 10.

Podług starodawnego zwyczaju w mieście *Kijowie*, d. 1 sierpnia, w dzień znalezienia Krzyża ś., odprawiło się w *Podolskiey* części miasta poświęcenie wody, a ludu było zgromadzenie wielkie. Przenaywielebnieyszy *Eugeniusz*, metropolita kijowski i halicki, po odprawieniu mszy ś. w kościele kijowopodolskim Wniebowzięcia Panny Maryi z przednieyszém duchowieństwem, szedł do mieysca poświęcenia wody, gdzie uszykowane stało podług cechow z chorągwiami woysko mieskie, złożone z obywateli, kupców i mieszczan; z tych dwa pierwsze stany, jechały konno, a ostatnie szły piechotą. Pod czas święcenia wody, woysko pomienione strzelało z dział i ręczney broni, a po skończeniu obrzędow całe woysko przeciągało mimo domu kontraktowego.

Kurs sankt petersburski d. 17 sierp.: dukat hollen: nowy 11 r. 60 kop. Zmiana złota 2 r. 89 kop. Zmiana srebra 2 rub. 71 kop.

Nieustający dochod kommissyi umorzenia długow: 6§ assygn. - po — — 102 — } 6§ brzęczącą monetą — 98 — } prócentow 5§ takąż — — — — — — }

Królestwo Polskie.

Warszawa dnia 2 września.

(*z Kuryera Warszawskiego.*)

Od kilku dni znaydują się w Warszawie JJWW. Hrabia *Kutaysów* Senator Ces. Ros. i Szambellan J. C. Mości, *Opoczynin* Rzeczywisty Radca Stanu, i JW. Hrabia *Branicki* jenerał woysk ros. ze swą małżonką.

N. Pan, wyrokiem wydanym w Carskiem Siele d. 1 b. m., raczył mianować Hrabiego Konstantego *Zamoyskiego*, Kamerjunkrem dworu królewsko polskiego.

Exportacya zwłok ś. p. JW. Hołowczyca, Arcy-biskupa Prymasa, odbyła się wczora przy towarzyszeniu mnóstwa pobożnego ludu, oddającego tę ostatnią chrześcijańską usługę swemu Arcypasterzowi. Rozpoczynały orszak pogrzebowy sieroty Dzieciątka Jezus i ś. Kazimierza, następowały rozmaite bractwa, wszystkie zakony, seminaryum, duchowieństwo świeckie, archimetropolitalna kapituła. Celebrował JW. Burzyński Biskup Sandomirski Senator, obok niego postępowali JJWW. Ciechanowski biskup chełmski Senator, w swym pontyfikalnym ubiorze podług obrzędu grecko uniackiego, i Manugiewicz biskup sufragan warszawski: przed karawanem dway kanonicy nieśli krzyż prymacyalny i pastorał. Za trumną postępowali ministrowie, senatorowie, radcy stanu, prezesi i urzędnicy wszelkich władz, tudzież nader liczne grono tych, którym wdzięczność, szacunek i przyjaźń nakazywały nie odstępować zwłok szanownych aż do ich złożenia na wieczny spoczynek. JO. Xżę Namiestnik był obecny całey exportacyi.

Niedawno w akademii berlińskiey uczony Bopp, porównywając język sarmacki, z językami europeyskiemi, znalazł naywiększe podobieństwo z litewskim.

Jeden z warszawskich zdunów (garncarzów) pracuje nad wynalazkiem kafli, które oprócz trwałości, tę mieć mogą dogodność, iż choćby piec naybardziey był przepalony, nie wyda swądu (w Krakowie w pałacu biskupow krakowskich, stoi dotąd w jedney sali piec, stawiony roku 1648, złożony z kafli z wyobrażeniem herbu ówczesnego biskupa krakowskiego. Piec ten ciągle jest używany i corocznie tylko bywa podlepianym.)

Urząd municypalny m. s. *Warszawy* ogłosił przypomnienie, iż z dniem 4 października 1824 r. upływa termin, w którym starozakonni mają opuścić mieszkania w domach przy ulicach, dekretem N. Pana w d. 31 lipca 1821 oznaczonych. Te ulice są: Żabia, Graniczna, Królewska, Nowyświat aż do Łazienek, wraz z ulicami Wieyską, Piękną Górną, Aleą i Mokotowską, Leszno aż do okopów, Marszałkowska, Chłodna, Elektoralna Zakroczymska, Gwardyacka, Bitna, Fawory, aż do rogatek marymontskich i nowo jerozolimska.

Dokończenie aktu ostatecznego rozgraniczenia między Królestwem Polskiém a Prussami. (*Obacz. N. 103*).

Tu granica przechodzi przez jezioro Gopło i Półwysep, w dyrekcyi graniczney między wsią polską Łuszczewo i wsią pruską Ostrowek.

Potém przechodzi przez drugą odnogę jeziora Gopło.

Ztamtąd oddzieliwszy Łuszczew do Polski, idzie dawną granicą powiatu noteckiego przez grunta Rzeczyńskie. Następnie oddziela do Polski: las Kobylnicki, wsie: Skulska wieś, Rakowo, Radwańczewo, Dzierzysław, Kościeszki, Wturek, miasteczko Wilczyn i wieś Kownaty; a zaś do Pruss wsie: Krzywekolano (Krumm-knie), Trzcionek, Nożyczyn, Lenartowo, Siedlimowo, Wola Kożuszkowska, Woyczyn i Gay.

Tu zaś doszedłszy do jeziora Kownatskiego, przecina go, idzie ponad północnym onegoż brzegiem, aż do punktu, gdzie dawna granica powiatu noteckiego przestaje stanowić nową granicę pod Mlecze Hollender.

Od tego punktu granica powraca do jeziora Kownatskiego, które przecina tak jak i kommuni-

kacye pomiędzy jeziorami Kownatskiém, Suszewskiém, Budzisławskiém i Powidzkiém, wychodzi znowu z tego ostatniego jeziora do granicy między wsią polską Kochowo, a pruską Studzieniec.

Z tego punktu linia graniczna oddziela do Polski: Kochowo, część lasu Narodowego zwanego Polanowo-Revier, Niezgoda Hollendry, Piotrowice, miasto Słupce, Kolonia, Konty, Wierzbocice, a do Pruss: Studzieniec, część lasu Polanowskiego, Powidz i Radłowa, wsie Ciosna, Babin, Słomczyce, Sierakowo, Łenzecz-hollender, Strzałkowo, Skarboszewo, Chwalibogowo i Gałenzewo.

Ztamtąd linia graniczna przechodzi środkiem łąki wspólney, należącey do otaczających ją wsiów narodowych, i królewskich, oddzielając do Polski: Kolonią, Dombrowę, a do Pruss osadę Nawrockiego, dawniey Langnera, przedziela wieś Szamarzewo, którey część jedna zostaje w Polsce, a druga odpada do Pruss.

Idzie potém granicami między Pietrzykowem, Rotajami i miastem Pyzdry (Peisern), Tarnowem, od strony Polski, a Borkowem, Gorazdowem, Borzykowem, Libobrami, Cieślami małemi i Spłowiem od strony Pruss.

Daley linia graniczna przecina część gruntu Tarnowskiego, idzie ponad prawym brzegiem Warty, zostawiając tę rzekę z obydwoma jey brzegami Prussom, i dochodzi aż do uyścia Prosny.

W tym punkcie granica idzie w górę Thalwegu Prosny, aż do mostu znaydującego się między Czołnachowem a Robakowem, oddzielając do Polski: grunta Tarnowo, Rudę Komarską, Lissewo, Ciemirowo, Szymanowice, a do Pruss: Komorze, Chwałkowo, Zierniki, Miniszewo, Prusinowo.

Od powyższego mostu linia graniczna zostawia jednę odnogę rzeki w Polsce, i idzie w górę odnogi tey, która stanowi granicę między wsiami: Nową wsią do Polski należącą, a Robakowem i Grabem, należącemi do Pruss. Idzie potém w górę odnogi, która oprócz bardzo małych wyjątków, stanowi granicę między Rudą Wieczyńską od strony Polski, a Wieczynem i Łengiem od strony Pruss, a potém w górę odnogi tey, która rozgranicza wsie polskie: Obory, Niniewo, Kwilin, od wsiów pruskich Rzegocin, Zbiki polskie.

Tutay rzeka Prosna złączona w jedną główną odnogę, służy za granicę nasamprzód przez grunta Chockie; a potém oddzielając do Polski, wsie: Olesice, Piła, Kuźnia, Brudzewek, Jankowo, łąkę należącą do Gołuchowa, Grodziszczko, Biskupice, Łaszków, Zerniki, Kurza, Jastrzembniki, Zugurzyce, a zaś do Pruss Grodzisko, Rokutowo, Tursk, Jedlec, Kuchary.

Doszedłszy do punktu, gdzie granica Kościelney wsi styka się z Prosną, linia oba Państwa rozdzielająca, opuszcza tę rzekę, i ciągnie się granicą między wsiami polskiemi, Kościelną wsią, Biskupicami Smolanemi, Dobrzec, Szczypiornem, Sulisławicami, Piwonicami, Zydowem, a wsiami pruskiemi: Kuchary, Kucharki, Czechel, Zakowice, Głuski, Krtusów, Boczków, Skalmierzyce, Podkoce, Moncznikі, Wengry, Chotów, Gostyczyn i Osiek.

W punkcie, gdzie granica między Zydowem a Osiekiem styka się z Prosną, linia graniczna wpada w koryto teyże rzeki, i ciągnąc w górę onеyże idzie w jedney dyrekcyi z Thalwegem, oddziela do Polski wsie, Borek, Zadowice, Wola Droszewska, Kokowa, Przystaynia, Ostrów, Monczniki, Giżyce, Skrzynki z przyległościami, Brzeziny, Wenglowice, Osiek, Cieszencin, Sopel, miasto Wieruszów, Mieleszyn, Piaski, miasto Bolesławice, i Chrościn, a zaś do Pruss: Osiek, Smiłowo, Leziona, Sławin, Ołobok, Wilowieś, Radzichowo, Niwiska, Zamoście, miasto Grabów, Kuźnica Bobrowska, Bobrowniki, Plugawice z przyległościami, Wyszanów, Lubczyn, Mierków, Dobrzygoszcz, Opatów, Siemianice.

W mieyscu gdzie rzeka Prosna przecina granicę Szląską pod wsią Golą, naprzeciwko Byczyny (Pitschen), i gdzie się kończy ninieysza demarkacya, postawione zostały dwieście pięćdziesiąt piąte i ostatnie słupy.

Linią graniczną powyżey oznaczoną wyjaśnią we wszelkich szczegółach, mappa i obraz opisujący, sporządzone wspólnie przez wzajemnych inżenierów, przez tychże podpisane, a które się do ninieyszego aktu dołączają.

Art. 2. Słupy zobopólne, jako znaki granicy między Królestwem Polskiém a Prussami postawione, w równey liczbie naprzeciw siebie w odległości przynaymniey dwa pręty reńskie jedne od drugich, o ile mieyscowość pozwoliła, odznaczone są herbami panującego tego kraju, którego granicę wskazują, i numerami ciągłemi zacząwszy od 1go aż do 255.

Gdy potrzeba wymagała jeszcze stawienia słupów pośrednich, pomiędzy już stojącemi słupami; takowe słupy pośrednie oznaczone zostały oprócz numeru słupa poprzedniego, jeszcze literami podług porządku alfabatycznego.

Art. 3. Mappa podzielona na szesnaście sekcyy, tudzież obraz opisujący w artykule 1 wzmiankowany, wskazujące dokładnie linią graniczną, pomieszczenie słupów z wyszczególnieniem mieyscowości, odległość tychże jednych od drugich, jako też kąty pomiercze, po sprawdzeniu i odczytaniu wzajemnych exemplarzy, jako z sobą zgodne, podpisane zostały przez kommissarzy zobopólnych i uważane są, to jest: Karta jak gdyby była dołączona do niniеyszego aktu, a obraz opisujący jak gdyby był w tymże doslownie umieszczony.

Art. 4. Niniеyszy akt ostateczny, będzie ratyfikowany, a ratyfikacye wymienione będą w przeciągu dwóch miesięcy, lub prędzey, jeżeli bydź może.

W moc czego zobopólni Pełnomocnicy, niniеyszy akt podpisali z przyłożeniem rodowitych swych pieczęci.

Działo się w *Warszawie* dnia $\frac{11}{23}$ kwietnia roku Pańskiego tysiąc ośmset dwudziestego trzeciego.
(podpisano) F. *d' Auvray L. S.*
(podpisano) J. *Prądzyński L. S.*
(podpisano) *Knobloch L. S.*

Rozpatrzywszy dokładnie akt niniеyszy, My przyjęliśmy go za dobry, potwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy, jakoż niniеyszém za dobry przyymujemy, potwierdzamy i ratyfikujemy, we wszystkich jego artykułach, obiecując Imperatorskiém Naszém słowem, za Nas, sukcessorów, i prawonabywców naszych, iż wszystkie wspomnionego aktu postanowienia, zachowane i wypełniane będą nienaruszenie. Dla wiary tę Imperatorską ratyfikacyą własną podpisaliśmy ręką i rozkazaliśmy stwierdzić Państwa naszego pieczęcią.

Dan w *Carskiém Siele* 22 maja tysiąc ośmset dwudziestego trzeciego roku, od Narodzenia Chrystusa, Panowania Naszego dwudziestego trzeciego. Oryginał podpisany własną ręką Jego Imperatorskiey Mości. (podpisano) ALEXANDER.

Kontrassygnował: Sekretarz Stanu:
Nesselrode.
Za zgodność w tłumaczeniu
J. *Tymowski* Referendarz Stanu.

Francya.

Paryż, dnia 18 sierpnia
(z Gazety Warszawskiey).

List pisany d. 11 b. m. z główney kwatery w *Carpio* wyraża: „Dziś rano rozeszła się tu pogłoska, iż zachodzą bitwy na ulicach w *Kadyxie*; iż kupcy tameczni domagają się zupełnego oswobodzenia Króla, i garstka tam będącey jeszcze milicyi opiera się temu żądaniu. Nayzapaleńsi rewolucyoniści udali się na wyspę *Leon*. To pewna, iż od dnia 3 b. m. Król ma większą wolność niż dawniey. Spodziewamy się wielkich wypadków. Jutro przybędziemy do *Kordowy*. Xiążę *Angoulême* wyjeżdża ztąd pocztą z częścią dworu swojego, a d. 6 b. m. stanie w *Puerto Santa-Maria*, i jeśli Kadyx nie podda się do d. 20 b. m., zacznie się strzelanie. Xiążę zbierze 30,000 woyska w tamecznych okolicach.

Dziennik Rozpraw umieścił następujący rozkaz dzienny, wydany przez jenerała *Donnadieu* d. 7 b. m. w główney kwaterze w *San Felio* przy *Barcellonie*: „Zołnierze! oddalając się od was, nie mogę sobie odmówić przyjemności zapewnienia

was o wysokim szacunku, jaki we mnie wzbudza szlachetne i piękne wasze postępowanie. Na polu bitwy stwierdziliście naydawnieysze podania dziejow naszych, a wyborną waszą karnością przynieśliście zaszczyt pięknemu imieniowi francuzów, i uczyniliście je drogiem dla narodu, który wam swoję szczęśliwość i pokoy winien będzie. Naypięknieysze moje wspomnienia zostają przy was. Zolnierze, węzeł zrobiony na polu sławy, nigdy się nie rozrywa. Będę szczęśliwym, kiedy uyrzę się na czele waszem, skoro nowe bitwy was powołają, duch móy i serce zawsze będą przy was. Bądźcie jednakowymi, Bóg i Król niech będą hasłem waszem, a Francya chlubiąc się młodymi swymi wojownikami, uyrzy wysokie spełnione przeznaczenie, do którego powołani byli ci, którzy nas w tym zawodzie poprzedzili. Zegnam was, towarzysze; przyymcie życzenie moje i żal.“

List z *Madrytu* donosi, iż jenerał *Ballasteros* udał się do główney kwatery, dla złożenia hołdu uszanowania Xiążęciu *Angoulêmę*. Dziennik *Gwiazda* zapewnia, iż wspomniony jenerał pisał do znakomitszych członków stanów w *Kadyxie*, i zaręcza, iż Król hiszpański przed dwóma tygodniami wolność odzyska.

Słychać, iż Xiążę *Angoulême* prosił o buławę marszałkowską dla jenerała *Molitor*.

Dnia 10 b. m. przyprowadzono blizko 100 jeńców hiszpańskich do zamku *Hua*, zkąd posłani będą do *Burges*.

W jednym z tuteyszych dzienników czytamy następujący artykuł z *Madrytu* pod d. 4 b. m.: „Polityczny nasz horyzont zaczyna się wyjaśniać; zapewniają, iż wszyscy, uwięzieni za polityczne zdania, mają otrzymać wolność. Ciągle także mówią o układzie w *Kadyxie*. Snujące się około tuteyszey stolicy oddziały geryllasów, zabierają niekiedy transporta dla woyska. Konstytucyoniści w liczbie 200 piechoty i 100 jazdy weszli do *Montonches*, w Estremadurze, dla wybrania kontrybucyi. Główna ich siła jest w *Walladolid* i *Don Benito* i ma wynosić 4,200 ludzi.“

Po poddaniu się *Ballasterosa*, jedynem woyskiem hiszpańskiem działającem w polu, jest jeszcze korpus jenerała *Zayas*, zwany woyskiem odwodowém andaluzyyskiem. Według twierdzenia rojalistów, ma się on składać bardziey z oficerów, niż z żołnierzy, i jeśli *Zayas* nie póydzie za przykładem *Ballasterosa*, pozostaje mu tylko zamknąć się w *Algesiras*.

Obie gazety tuteysze umieściły co następuje: „Jenerał rojalistów hiszpańskich *Miralles* donosi jenerałowi porucznikowi, dowodzącemu w 10tey dywizyi woyskowey, iż twierdza *Venasque* poddała się d. 24 lipca woysku Króla Jmci Katolickiego. Uczyniono wszelkie przysposobienia do dzielnego uderzenia, gdy dowódca wyprawił oficera jako posłańca rozeymowego z oświadczeniem chęci kapitulowania. Osada poszła w niewolą wojenną, a woysko jenerała *Miralles* zajęło twierdzę, moździerze i broń, które jenerał porucznik *Barbot* posłał jenerałowi *Miralles*, tudzież pokazanie się oddziału kanonierów 8go półku dla nauczenia żołnierzy hiszpańskich strzelania z moździerzy, wszystko to sprawiło mocne wrażenie na umyśle dowódcy nieprzyjacielskiego. Zajęcie tey twierdzy pozbawia konstytucyonistów ostatniego przytułku na granicy Arragonii i zaspokaja mieszkańców departamentu wyższych Pireneów i wyższey *Garonny*. Można teraz bezpiecznie używać kąpieli w *Bagueras-de Luchon*.“

Wychodząca w *Perpignan* gazeta donosi, iż w nocy z dnia 25 na 26 lipca spalił się w porcie *St. Laurent* szałas, zwany pospolicie magazynem morskim. Spaliło się w nim wiele sprzętów okrętowych, i zdaje się że go podpalono.

Perpignan dnia 9 sierpnia.
(z Gazety Warszawskiey.)

Mina nałożył na 10 kupców w *Barcellonie* tak nazwaną pożyczkę czyli kontrybucyą, w ilości 200,000 twardych piastrów. Trzech kupców, którzy nie chcieli dać przypadającey na nich summy, osadzono w więzieniu. Rzeczone miasto ma dosyć żywności, lecz braknie mu świeżego mięsa.

Bryg wysłany do pewnego kupca z *Gibraltaru*, przywiozł do *Tarragony* 80,000 piastrów, blizko 4000 sztuk broni, kilkaset beczek mąki, oraz potrzeby wojenne i inne rzeczy. Podług innych wiadomości, *Tarragona* miała się już poddać korpusowi jenerała *Molitor*.

Dnia 1 b. m. rozstrzelano w *Barcellonie* półkownika piemontskiego *San Nazan*, przekonanego w sądzie wojennym, iż znosił się listownie z francuzami w celu wprowadzenia ich do miasta. Taki los z podobney przyczyny spotkał xiędza *Frigola*, proboszcza w *Blanas*, i kilku innych ludzi.

Mina już zupełnie wyzdrowiał.

Hiszpanija.

Madryt dnia 12 sierpnia.
(z Gazety Warszawskiey.)

Rządowi rewolucyynemu braknie teraz wszystkiego; jedyném jego źródłem jest majątek mieszkańców *Kadyxu*, który pod nazwiskiem nadzwyczaynego podatku zabiera.

W *Sewilli* uwięziono xiędza *Capero*, proboszcza; który w r. 1820 był członkiem stanów.

Gazeta tuteysza przydaje następującą uwagę do doniesienia o powstaniu w *Luarca* w Asturyi: „Któżby jeszcze mógł naganiać rządowi mądre środki, których użył w wielkich miastach przeciwko gwardyom narodowym? W tey tylko klassie znaydują się rewolucyoniści z przekonania. Nikczemnicy ci nie przestali chełpić się z miłości swojey do Króla, a teraz wizerunek jego rzucają do morza.“

Santander dnia 7 sierpnia.
(z teyże gazety.)

Dnia 3 b. m. Xiąże *Hohenlohe* przedsięwziął rozpoznanie tey twierdzy od lądu, a nazajutrz chciał je ukończyć i mianowicie widzieć dokładnie środki obrony od strony morza. Tym celem wsiadł na okręt w *Laredo*; lecz nieszczęśliwym przypadkiem bomba rzucona z bateryi nieprzyjacielskiey padła na statek, na którym znaydowała się część sztabu Xięcia, i zgruchotała go. Przez to zdarzenie straciliśmy adjutanta Xięcia, kapitana *Lacroix*, kapitana *Mezerai*, porucznika *Beaudreville*, oraz kilku służących i maytków.

Anglia.

Londyn dnia 15 sierpnia.
(z Gazety Warszawskiey.)

Gazeta ministeryalna *Goniec* zawiera następujący artykuł. „Jedna z gazet tuteyszych donosi o pogłosce, iż na ostatniey radzie gabinetowey postanowiono nie przyymować tymczasowie żadnego wdawania się i pośrednictwa między wojującemi mocarstwami. Nie twierdząc, iż tajemnice gabinetowe są nam wiadome, możemy jednak z pewnością zaręczyć, iż gabinet nasz nie odmówił bynaymniey wdawania się w sposobie pośredniczym, ani go teraz odmawia: Pan *Canning* bowiem w liście swoim z d. 31 marca r. b. do Pana *Stuart*, wyraża: Mam nakoniec zlecenie napisać do WPana, abyś oświadczył ministrowi francuzkiemu, iż zawsze życzeniem jest Króla Jmci, ofiarować przyjacielskie przysługi dla ukończenia kroków nieprzyjacielskich, którym Monarcha tak usilnie, lubo nadaremnie, starał się przeszkodzić.“

List pewnego oficera z korpusu oblegającego *Barcellonę*, wyraża: „Mieszkam w domu półkownika milicyi, który za przybyciem naszém cofnął się z półkiem do twierdzy. Zona jego jest porucznikiem w tymże półku. Wizerunek jey wisi jeszcze w pokoju, w którym mieszkam. W *Barcellonie* jest cała kompania takich amazonek i należała do wycieczek.“

Celem przybycia jenerała *Quiroga* do tuteyszey stolicy miało bydź także uczynienie pewnych oświadczeń posłowi hiszpańskiemu i poradzenie się go względem różnych rzeczy. Słychać, iż rząd konstytucyyny hiszpański prosił Anglii o pośrednictwo.

Zdaje się, iż rząd nasz myśli weyść w ści-

śleysze związki handlowe z *Mexykiem*. Pan *Lionel Herwey*, sekretarz przy poselstwie hiszpańskiém, uda się niezwłócznie na czele kommissyi do Mexyku.

Dnia 12 b. m. Monarcha nasz zaczął 61szy rok życia, że zaś Król przeznaczył dzień 23 kwietnia na publiczny obchod urodzin swoich, nie było więc teraz żadnych uroczystości, prócz, że kilka znakomitych osób złożyło Monarsze powinszowanie w *Windsor*.

Umarła tu małżonka Pana *Roberta Wilsona*.

Dnia 19. Odebraliśmy tu wczora wiadomości z *Genui*, podług których konstytucyyni jeneralowie *Milans*, *Llobera* i *Manso*, d. 27 lipca zwiedli stanowczą walkę z francuzami pod *Mataro*. Bitwa trwała ciągle aż do d. 2 sierpnia. Wzdłuż brzegów i na wierzchołkach gór widziano mocny i bezprzestanny ogień. Jenerał *Mina* udał się z całą swoją siłą ku *Barcellonie*. Konstytucyoniści spalili miasto *Manreza*.

Powietrze nad morzem ma dobry wpływ na zdrowie Królowey hiszpańskiey, która dawniey często cierpiała kurcz żołądka.

Ponieważ ze stałego lądu znacznie teraz dopytują się o bawełnę, znowu zaczynają przędzeniem się jey zatrudniać, jak już tego dawno nie pamiętano. W *Blackburn* wystawiono dwie niezmierne faktorye albo młyny bawełniane, a wybudowanie trzeciego mają dopiero w zamiarze, którego machinerye kosztować będą 80 do 100,000 funt. szterling. a niejakie wyobrażenie o jego obszerności można powziąć z planu, przedstawiającego gmach, mający 150 stop długości, a 55 wysokości, a który do tego zawierać będzie w sobie dwie machiny parowe, zastępujące siłę 70 do 100 koni. Więcey jeszcze mieysc opatrzono na wybudowanie młynów: ogólnie z taką czynnością biorą się do przędzenia bawełny, że *Blackburn* stanie znowu na tym wysokim stopniu dobrego mienia, na jakim znaydowało się przed kilku laty. Przeciwnie tkacze w *Bransley* i *Knaresborough* porzucili swoje rzemiosło z powodu małey zapłaty, i odtąd z tysiącami żon i dzieci nie mało poczynili złego.

Włochy.

Rzym dnia 6 sierpnia.

(z Gazety Warszawskiey.)

Papież przychodzi do zdrowia. Leczenie złamaney nogi poszło prędzey, aniżeli się z początku chirurgowie spodziewali. Sądzą, iż dostoyny chory będzie mógł siedzieć w łóżku, a wstać za 5 lub 6 tygodni.

Taż gazeta donosi od granic włoskich pod d. 14 sierpnia: „Wychodząca w Rzymie gazeta, *Diaio di Roma*, z d. 6 b. m. nic nie donosi o zdrowiu Papieża, lecz tylko, iż d. 1 b. m. zaczęło się w kościele ś. *Piotra* 40stogodzinne nabożeństwo o zdrowie Oyca ś.

Cesarz mexykański *Iturbide*, o którego przybyciu do *Liworny* w przeszłym Nrze donieśliśmy, podał W. Xięciu prośbę o wolność mieszkania w *Toskanii*, i odebrał pożądaną odpowiedź.

Niemcy.

Darmstad dnia 18 sierpnia.

(z Gazety Warszawskiey.)

W. Xiążę zagaił dziś seym naszego kraju. Członkowie obu izb zebrali się tym końcem w zamku. Wielki mistrz obrzędowy wprowadził członków pierwszey izby do sali tronowey, a mistrz obrzędowy służbę czyniący, członków drugiey izby. Znaydowali się tam także ministrowie i radcy stanu. W. Xiążę wszedł w towarzystwie Xiąząt rodziny swojey i dworu. Zasiadłszy na tronie i powitawszy stany, pozwolił im usiąść, i miał następującą mowę: „Mości Panowie członkowie stanów! powtórnie witam was na tém mieyscu. Dziękuję Opatrzności Boskiey, iż pozwoliła mi doczekać tego dnia, który serce moje wielką radością napełnia. Com ludowi memu dla stałego porządku interessów krajowych nadał i przyrzekł, wszystko to wzięło skutek. W ogólności mam przyczynę cieszenia się ze stanu, jaki ztąd pochodzi. Nowe urządzenia okazały się po większey części bardzo dobremi. Te zaś, o których tego zupełnie powiedzieć nie mogę, są jeszcze zbyt nowemi, abym z dostatecznego doświadczenia przeciwnie o nich mógł wyrokować. Uskuteczniłem także dane WPanom obietnice, a WPanowie przyłożyliście się do utrwalenia ufności w rządzie. Dziękuję WPanom za to. Widzę się otoczonym miłością i zaufaniem wiernego mojego narodu, i w tém szukam szczęścia i nagrody moјey. Nie myślę teraz długo odrywać WPanów od własnych ich zatrudnień. Mało tylko projektów każę WPanom podać. Większe dzieła prawodastwa wymagają dłuższego przysposobienia, aby z nadzieją pomyślnego skutku przełożone bydź mogły. Spodziewam się iż będziecie przekonani o ważności działania zgodnie z rządem. W postępowaniu władz moich znaydziecie także to przekonanie. Słusznie więc naypomyślnieyszych wypadków oczekiwać mogę. Możecie nakoniec WPanowie bydź przekonani o oycowskiey mojey przychylności." Po tey mowie prezes ministrów przeczytał rotę przysięgi, a potém wezwał Xiążęcia *Wolfgang Ernst Isenburg*, jako jedynego nowego członka stanów, aby ją wykonał. Oświadczył nareszcie prezes ministrów z rozkazu W. Xiążęcia, iż obrady seymowe rozpoczęły się.

Od brzegow Menu dnia 21 sierpnia.

(z teyże gazety).

Landgrafowa Heska *Karolina Polixena*, z domu Nassau Hachenburg, małżonka Landgrafa *Fryderyka*, brata zmarłego Elektora Heskiego umarła d. 17 b m. w zamku *Rumpenheim*, niedaleko *Hanau* w 68mym roku życia swego.

Dnia 12 b. m. Xiężna Nassauska powiła syna.

Gazeta *Kuryer Warszawski* donosi z Niemiec co następuje: „Sztafety z *Rzymu* przybyłe do niektórych miast niemieckich donoszą, iż Jego Świątobliwość Oyciec ś. d. 21 zeszłego miesiąca doznał pogorszenia zdrowia.

Gazeta rządowa pruska (pisze tenze Kuryer) powtarza wiadomość jako niezawodną, umieszczoną w gazecie bayreytskiey, iż N. Cesarz austryacki, zaniechał podróży do Włoch, a uda się do *Krakowa* i *Warszawy*.

Od Litewsko - Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięty kurlandskiey gubernii w dobleńskim powiecie bez paszportu Dawid Romanowski, który między innemi na examinie wyznał, że mieysca urodzenia, stanu swego i do kogo należy niepamięta; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku, podług rezolucyi Rządu pod dniem 1 czerwca 1823 roku nastałey, uznany włóczęgą i na mocy 10tego paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiey Mości rozkazu pod d. 23 februaryi 1823 roku, danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posielenie odesłany d. 9 tegoż czerwca podług urządzenia o posyłających się, do tobolskiego Prykazu zsyłkowych, o czem zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu, uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi albo gromada do którey należy. Przymioty pomienionego włóczęgi wzrostu 2 arszyn 4 wierszków; twarzy podługowatey, czystey, włosow na głowie ciemnorusych, brodę i wąsy goli, oczu szarych, nosa długiego. Dnia 27 julii 1823 roku. Sowietnik Białocki. Sekretarz Kleyst. Stołanaczelnik Suchocki.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 28 sierpnia rubel srebrny 3 rub. 78 kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 70, stary r. 11 kop. 52, imperyał r. 36 kop. 70.

DODATEK.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 104.

Wilno dnia 29 sierpnia v. s. 1823 Roku.

Popisy Szkolne.

Połock.

Dnia 4 lipca, jako w dzień poświęcony pamiątce ś. Józefa Kalasantego, założyciela Zgromadzenia XX. Pijarów, obchodzono uroczystość na cześć tego Świętego, i odprawił się popis publiczny uczniow szkoły wyższey Połockiey. Po solennem zrana nabożeństwie, które celebrował JW. Biskup Abdyratyński; *Kamionko*, z assystencyą Duchowieństwa o godzinie 3 po południu, w sali na ten przedmiot osobno przeznaczoney, zebrali się liczni i znakomici Goście płci obojey, Urzędnicy stanu duchownego i świeckiego, w liczbie których znaydował się i W. Zukowski, Professor adjunkt językow greckiego i hebrayskiego w Cessarskim Wileńskim Uniwersytecie. Uczeń kursu 1go, JPan Ludwik *Bielikowicz*, stosowną przemową do gości, zagaił popisy; uczniowie na zadawane sobie pytania przez JW. Wizytatora zakładow naukowych w guberniach Biało Ruskich, orderow ś. Anny 2. klassy i ś. Włodzimierza 4 klassy kawalera, Jana Chodźkę, odpowiadali. Poczém całe zebranie udało się do gabinetu fizycznego, gdzie uczniowie pod przewodnictwem JX. Kalasantego *Lwowicza*, przy machinach i okazywanych doświadczeniach, tłumaczyli teorye i prawdy w przedmiotach fizyki, chemii, i geografii astronomiczney. Nazajutrz, to jest dnia 5 lipca, po odbytém z rana o godzinie 10 nabożenstwie, całe zgromadzenie urzędników, obywateli, uczniów, i nauczycieli, pod przewodnictwem JW. Wizytatora, udało się do sali na mieysce zebrań publicznych. Rektor szkoły JX. Dominik *Serafinowicz* zagaił posiedzenie, stosowną do okoliczności przemową, po które JX. *Brodowicz* Maciey, nauczyciel historyi powszechney i statystyki, czytał rozprawę obeymującą, *Dzieje Xięstwa Połockiego, pod rządem Xiążąt Ruskich z familii Ruryka idących*, po ukończeniu które JW. Wizytator czytał listę uczniów celujących, jednym dając ustną pochwałę, drugim nagrody w xiążkach, z napisem *praemium diligentiae*; trzecim listy pochwalne.

1) Uczniowie zasługujący na pochwałę: z *Kursu I.* Brzostowski Abadon, Roszkowski Oktawiusz, Brynk Ludwik, Butwiłowski Józef; z *Kursu II.* Wasilewski Klemens, Kulesza Piotr; z *Klassy IV.* Szulc Jędrzey; z *Klassy III.* Pieczora Edward, Doręgowski Lucyan, Stacewicz Benedykt, Serafinowicz Alexander, Załęski Jan, Kaznowski Józef, Ławrynowicz Jan, Szaniawski Ignacy, Jacyna Józef, Weytko Piotr; z *Klassy I.* Sycianko Alexander, Piotrowski Alexander, Samuyłło Paweł, Warolski Ignacy, Skrzędziewski Witalis.

2) *Uczniowie zasługujący na nagrodę w xiążkach*: z *Kursu III.* Brzostowski Michał, z *Klassy IV.* Korsak Tadeusz, z *Klassy III.* Ankudowicz Antoni, Brynz Xawery, Czaykowski Arkadyusz, z *Klassy II.* Łukaszewicz Jan, Pietrzycki Józef, Roznowski Józef, Ciżewski Antoni. z *Klassy I.* Dębski Piotr, Marcinkiewicz Koronat, Marcinkiewicz Józef, Kuczyński Szymon, ci wszyscy z rąk JW. Wizytatora publicznie nagrodzeni xiążkami w materyach moralnych i literatury łacińskiey.

3) Zasługujący na listy pochwalne: z *Kursu I.* Spassowski Alexander, Szymański Tadeusz, Bielikowicz Ludwik, z *Kursu III.* Szelepin Jędrzey, z *Klassy IV.* Stulgiński Michał, z *Klassy III.* Szystowski Augustyn, z *Klassy II.* Sławicki Maxymilian, z *Klassy I.* Linowicki Antoni. Ci wszyscy z rąk JW. Waleryana Henryka *Kamionki* Biskupa Abdyratyńskiego, Prałata Schol. Mohyl. orderu ś. Anny 2. klassy kawalera, odebrali listy pochwalne Wizytatora, a imiona ich tegoż JW. Biskupa ręką do xięgi złotey publicznie zapisane były.

Naostatek JW. Wizytator w mowie swojey, wykazując nieocenione pożytki publicznego wychowania, zastanowił uwagę nad zasługami w instrukcyi publiczney *Konarskiego*, *Kopczyńskiego* i w ogulności Zgromadzenia XX. Pijarów, nareszcie zwróciwszy głos uwielbienia i wdzięczności do NAYJASNIEYSZEGO ALEXANDRA CESARZA WszechRossyyKróla Polskiego, za niezmierne dla postępu oświecenia dary, wezwał na posiedzeniu obecne osoby do świątyni Pańskiey, dla złożenia czci i modłów Bogu, za długie lata NAYŁASKAWSZEGO MONARCHY i całego Nayjaśnieyszego Domu, gdzie JW. Biskup *Kamionko* zaintonował *Te Deum*. To dziękczynne pienie chwały zakończyło uroczystość szkoły.

Teofilpol (na Wołyniu).

Odbył się popis publiczny dnia 30 miesiąca czerwca r. b. uczniów Szkoły powiatowey Staro Konstantynowskiey, utrzymywaney przez XX. Trynitarzy. Obywatele, Rodzice i Opiekunowie biorących nauki w tey szkole, obecnością swoją uroczystość tę uświetnili. Rozpoczął się obchód zrana od zwykłego nabożeństwa, po ukończeniu którego, w oznaczoney godzinie, Dozorca Szkoły, nauczyciel historyi i prawa, JX. Roman *Kaczanowski*, miał mowę, w której dowiódł, że: naywiększem jest dla rodzaju ludzkiego dobrem, dobre wychowanie młodzieży, na bojaźni Bozkiey i wpojeniu cnoty zasadzane, na którem polega spokoyność szczególna każdego człowieka i całey społeczności. Poczém powitał przytomnych gości, w imieniu współuczniów swoich, przemową Alexander *Dziubiński*, po którey Publiczność słuchała zdawaney sprawy z postępu uczniów w naukach: religii, moralności, arytmetyki, geografii; języków: rossyyskiego, polskiego, łacińskiego, francuzkiego; prawa, historyi Państwa Rossyyskiego i powszechney, wymowy, poezyi, matematyki, fizyki i rysunków. Po ukończeniu popisów zabrał głos Dozorca honorowy szkół powiatów Staro Konstantynowskiego i Zasławskiego, Kamerher JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI b. Prezes Sądów Głównych Podolskich, b. Podpółkownik woysk Polskich Kawaler orderów, J. O. Xiążę Mikołay *Sapieha*, w którym, złożywszy hołd głębokiey wdzięczności naydobroczynnieyszemu CESARZOWI ALEXANDROWI I, za dobrodzieystwo w rozszerzaniu oświecenia, oświad-

czył wdzięczność Prowincyałowi trynitarskiemu, obecnemu temu obchodowi JX. Marcellinowi *Arendtowi*, za opatrzenie szkoły należycie usposobionymi nauczycielami, a zgromadzeniu uczącemu podziękowanie wynurzył, za przykładne poświęcenie się obowiązkom powołania swojego; młodź zaś szkolną do zbierania drogich skarbów cnoty i mądrości przez starowną pracę, w czasie nawet wolnym od zatrudnień naukowych, zachęcał. Kilką dniami przed publicznym popisem odbył prywatny ścisły w klassach examen uczniów. Popisy z nauk zakończyły się rozdaniem przez JO. Xięcia Dozorcę honorowego, uczniom celującym obyczajami w moralności, a w naukach pilnością i znakomitszym postępem, listów pochwalnych. Imiona tych uczniów są następujące:

Z Klassy Iszey: Czerniawski Zacharyasz, Dziubiński Leon, Hussarowski Leon, Lipiński Floryan, Mierzejewski Władysław, Minakowski Stanisław, Oratyński Erazm, Ossowski Walery, Rabcewicz Antoni, Sudnik Ignacy, Wierciński Bertold, Wosiński Antoni, Zawadzki Franciszek, Zaorski Julian, Zrzódłowski Jan, Zawadzki Michał. *Z Klassy* IIgiey: Archipowicz Bazyli, Boniecki Ignacy, Chrząstowski Arkady, Dziubiński Alexander, Kowalnicki Ignacy, Kulesza Władysław, Lityński Wincenty, Obiedziński Erazm, Pisarzewski Piotr, Przetocki Ignacy, Rzuchowski Bolesław, Szkodlarski Teodor. *Z klassy* IIIciey: Juchnicki Bazyli, Jakubowski Wiktor, Litwiński Rafał, Michalski Ignacy, Popławski Alexander, Sławecki Michał, Uchaciewicz Paweł. *Z klassy* IVtey: Sobieszczański Jan, Wołczyński Antoni, Ziemięcki Zygmunt, Ziemięcki Alfons. *Z klassy* Vtey Lewiecki Adam, Samborski Jan, Woyciechowski Jan. *Z klassy* VItey: Fasowicz Paweł, Judycki Jan, Michalski Jan.

Akt cały tey szkolney uroczystości ukończony został odśpiewaniem dziękczynnego Hymnu ś. Ambrożego. Nazajutrz z rąk przełożonego szkoły przygotowane roczne świadectwa uczniowie odebrali.

M ś c i s ł a w.

Dnia 29 czerwca, Szkoła tuteysza, przez Zgromadzenie JXX. Bernardynów utrzymywana, odprawiła publiczny popis, który stosowną przemową zagaił JX. Prefekt, a potym uczniowie zdawali sprawę z postępu, uczynionego w biegu roku szkolnego z wykładanych przedmiotow. Uczniowie celującymi okazali się: z *Klassy I.* Moskiewicz Leon, Odyniec Pantaleon, Odyniec Józef, Olszewski Józef, Poniatowski Ignacy, Zyrkiewicz Jan. z *Klassy II.* Budohoski Antoni, Chludziński Wincenty, Karza Stanisław, Silinicz Michał. z *Klassy III.* Poradnia Antoni, Wielamowicz Jozafat.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

1. Въ слѣдствіе повелѣнія Господина Главнокомандующаго 2-ю Арміею Генерала отъ Кавалеріи и Кавалера Графа Виттенштейна, объявляется отъ Интенданства сей Арміи.

1-е, Въ казенныхъ Палатахъ: Кіевской, Подольской, Екатеринославской, Херсонской и въ Бессерабскомъ областномъ Правительствѣ, имѣютъ производиться торги на поставку дла всѣхъ войск 2-й Арміи, а именно:

Въ Губерніяхъ:

	Муки		*Крупъ*	
Подольской - -	94,000	*Четв.*	8,812	*Четв.*
Кіевской - -	44,000	———	4,125	———
Екатеринославской	18,000	———	1,687	———
Херсонской - -	41,000	———	3,843	———
Бессарабской области - - -	92,000	———	8,625	———

На сіи поставки назначаются сроки для торговъ 1-й 15-го, 2-й 17-го, 3-й 19-го, и для переторжекъ 22-го, 23-го и 24-го числъ, Октября сего 1823 года.

На вышеозначенные сроки къ торгамъ, которые имѣютъ производиться какъ на всѣ вообще магазейны, такъ и по частямъ, вызываются желающіе съ вѣрными и благонадежными залогами, кои будутъ приняты въ обезпеченіе подряда на пятую часть онаго, а въ обезпеченіе задаточной суммы по количеству оной, кромѣ общественныхъ отъ дворянства поставокъ, которыя остаются на одномъ довѣріи, сословію сему принадлежащемъ.

Подробное росписаніе, сколько въ какой магазейнъ должно поставить провіанта и кондиціи, будутъ объявлены при торгахъ.

Предварительно Интендантское Управленіе именемъ Господина Главнокомандующаго Арміею, обѣщаетъ исправный платежъ на сроки, безостановочные пріемы поставокъ и отвращеніе всякаго рода притѣсненій.

Подлинное подписалъ: Генералъ Интендантъ 2-й Арміи *Юшневскій*.

O G Ł O S Z E N I E.

Naskutek rozkazu Pana Głównodowodzącego 2gą Armiją, Jenerała Kawaleryi i Kawalera Hrabiego Witgenszteyna, ogłasza się od Intendencyi tey armii.

1) W Izbach Skarbowych: Kijowskiey, Podolskiey, Ekaterynosławskiey, Chersońskiey i w Rządzie Obwodowym Bessarabii mają się odbywać targi, na dostawę dla wszystkich woysk 2giey armii, a mianowicie:

W Gubernijach:

	Mąki		*Krup*	
Podolskiey - - -	94,000	*czetw.*	8,812	*czetw.*
Kijowskiey - - -	44,000	— —	4,125	— —
Ekaterynosławskiey -	18,000	— —	1,687	— —
Chersońskiey - - -	41,000	— —	3,843	— —
Bessarabskim obwodzie	92,000	— —	8,625	— —

Na te dostawy naznaczają się terminy dla targow: 1szy dnia 15go, 2gi dnia 17go, 3ci dnia 19go, a przetargi dnia 22, 23, i 24go oktobra teraźnieyszego 1823 roku.

Na wyżey wymienione targi, które mają się odbywać, jak na wszystkie w ogólności magazyny, tak i częściami, wzywają się życzący z wiernemi i niewątpliwemi ewikcyami, które będą przyjęte na bezpieczeństwo podradu na piątą jego część, a na zabezpieczenie summy zadatkowey podług jey ilości, prócz dostaw od zgromadzeń szlacheckich, które zostają na samey ufności, stanowi temu należney.

Szczegółowe rozpisanie, wiele do którego magazynu ma się dostawić prowiantu, i kondycye, będą objawione przy targach.

Poprzedniczo Administracya Intendencyi imieniem Pana Głównodowodzącego Armiją, przyrzeka regularną opłatę w terminach, przyymowanie dostaw bez mitręgi, i oddalenie wszelkiego rodzaju trudności.

Autentyk podpisał: Jenerał Intendent 2giey Armii *Juszniewski*.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Oświadczenie.

1. Excerpt z protokułu potocznego Ziemskiego Ptu Mińsk. w dacie poniżey wyrażającey się zapisanego oświadczenia, tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziemską Ptu Mińskiego stronie rekwirującey jest wydan.

Roku 1823 miesiąca maja 26 dnia, na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Ptu Mińskiego, oświadczenie wespół z naysolennieyszym manifestem, w imieniu W. JPani Leokadyi z Łaczyzmalskich Borsukowey Czesznikowey Brzeskiey, przeciwko WW. JPanom Kazimierzowi Protunk Podsędkowi i Stanisławowi Sędziemu Gran. Ptu Ihum. Czarnowskim z następnego czyni się powodu: mąż żałcey Kazimierz Borsuk przez ostateczną testamentową dyspozycyą w roku 1812 julii 7 dnia sprawioną, a 22 do Akt Ihumeńskich wniesioną, z ogólnego majątku naznaczył, dla trzech córek na posag po rubli srebrnych 2,800 z summy na zastawie majętności Łohow opartey, z tym warunkiem, że po ustałym życiu żałcey, córki władnemi będą pozyskać udeterminowany dla siebie kapitał, a do czasu jey zeyścia, ogólny fundusz miał należeć do użytku żałcey, ani o odzyskanie posagu dopominać się córkóm nie dozwolono, oddając wszakże w zamężcie żałca obżałmu Stanisławowi Czarnowskiemu swą córkę W. Anielę Borsukównę, że znała bydź niedostarczającym fundusz zięcia do załatwienia zwiększających się potrzeb, jedyną zaś jey było intencyą uczynić pomoc córce i zięciowi do przyszłego w pożyciu utrzymania się, tym więc powodowana nie tylko zrzekła się dożywotniego rozrządu nad wymienioną summą i oną upewniła wydanym w roku 1820 apryla 7 dnia na imie obżałgo Kazimierza Czarnowskiego obligiem, ale nadto z własnego funduszu na wyprawę ofiarowała córce rubli srebrnych 600, skutkiem czego kiedy córka żałcey miała upewnionym swóy fundusz, jey mąż dopełniając obowiązku obrzędem praw krajowych zabezpieczonego, przez wydany jednoczasowie reformacyyny dokument, upewnił żeniny posag, i wyprawę na części swego majątku Korytnica zowiącego się w powiecie Ihumeńskim położonego, obowiązując się w przeciągu trzech miesięcy przyznać wymienioną dla żony służyć powinną tranzakcyą, i zaręczył, że scheda dla niego z Korytnicy wypadająca, żadnym długiem obarczoną nie jest; wierność jakowego zaręczenia tym więcey zdawała się bydź pewnieyszą, że przy wydaniu reformacyynego zapisu byli obecnemi bracia obżałgo, to jest obżałny Stanisław, tudzież brat drugi rodzony Józef Ziemski Ptu Ihum. Kommis. i Kawaler Czarnowscy, a bardziey gdy sam Stanisław Czarnowski ręką swą własną kreślił reformacyyną dla bratowey wydającą się tranzakcyą; zamiast przyznania reformacyynego zapisu, po onego już nastaniu, zjawiły się w aktach Ziem. Ihum. późniey przyznane przez obżałgo Kazimierza Czarnowskiego dla różnych osób, a w rzędzie ich i dla obżałgo Stanisława Czarnowskiego obligi, za którėmi ukazana wielość długu, że przewyższała wartość majątku, jako zaś obżał. oświadczył się upoważnić przyznaniem reformacyynego dla żony dokumentu, jey przeto stryy rodzony i pierwo exekwujący opiekę, jako obecny nastałych przy szlubie tranzaktów i piszący się pieczętarzem do obligu na summę posagową wymienionemu żałcey zięciowi wydanego, uczynił przed aktami właściwemi Ziem. Ihum. zażalenie przez zapisany manifest, o nieprzyznanie reformacyynego tranzaktu, wyświecił oraz, że oblig na rubli srebr. 2,800 przez żałcą obżałmu wydany zaymuje tylko summę posagową. Skarga jakowa, że była rzetelną, dla tego obżałny w opisanym do opłaty kapitału terminie, nie tylko nie pośmiał pretendować oddania tegoż kapitału, lecz nadto z odzyskanego za rok procentu zapisując na autentycznym pierwo do akt wniesionym obligu w roku 1821 pod czas kontraktów Mińskich kwietacyą, wyznał w oney, że przyymie procent od summy na posag żenie przeznaczoney. Była pewna żałca, że obżałny nie dopełniwszy przyznania reformacyynego zapisu, a przezto nie upewniwszy żeninego funduszu, nie zdeterminuje się pretendować wypłaty kapitału, ile że podobny dopominek nie opierałby się, ani na prawie, ani na słuszności, mimo to jednak dane przez obżałowanego Stanisława Czarnowskiego bratu swemu obżałmu Kazimierzowi perswazye, ośmieliły jego ująć się korzystnieyszey do odzyskania posagu spekulacyi, powodem czego ukrytym został autentyczny oblig, na którym zapisana kwietacya z oddania procentu świadczyła, że summa obligiem zapewniona oznacza fundusz posagowy żeniny i zarazem znalazło się zapisane o zaginieniu jakby obligu oświadczenie, przy którym, tudzież przy extrakcie obligu z akt wyjętym, kiedy napoczętym został przez obżałgo Kazimierza Czarnowskiego w Sądzie Ziemskim Mińskim proces, była w konieczności żałca dla obrony swey własney, tudzież dla ubezpieczenia funduszu córki, powołać do jednoczasowey rozprawy pieczętarzy do obligu piszących się ku stwierdzeniu tey pewności, że na rachunek obligu nie brała pieniędzy, ale wydała ony na upewnienie posagu córki, a gdy Sąd Ziemski Miński dołączył żałobę żałcey i powodem tego naznaczył dylacyą, obżałny w powtórnym terminie niespodziewając się w rzeczy niesłuszney pod nieinteressowaną rozwagą dogodney następności, zastanowił proces na ugodzie, w jakowey że nie przewidywał awantażu, bo żałca znaczną część kapitału córce swey W. Czarnowskiey, jako przez męża opuszczoney, opłaciwszy i restancyą teyże córce oddać oświadczyła się; dla tego więc obżałny zostawił prowadzenie processu doświadczeńszey obżałgo Stanisława Czarnowskiego determinacyi, a to przez uczyniony jemu obligu i processu napoczętego przelew. Wlewkonabywca przed ominioną trzykrólską kadencyą wyniosł był po żałcą pozew, a gdy i ona stosownie do nastałego wyroku powołała go swoją przed tenże Sąd żałobą, to ujęło ochoty wlewko biercy kontytuować proces, bo nawet nie przystąpił do rozprawy przy aktoracie, skutkiem dekretu ogodliwego zapisanym, ani przy aktoracie żałcey, owszem nawet na teraźnieyszą kadencyą nie dał pozwow, w przewłóce jakowey że jeszcze mogą formować obżałni nowe do dalszego prześladowania żałcey projekta, aby więc nikt od obżałnych Czarnowskich wymienionego żałcey obligu nienabywał, postanowiła ona wykazać nastanie tegoż obligu i ninieysze oświadczenie przez Gazetę Kuryera Litew.

)1(

do publiczney podać wiadomości ostrzegając, że jak sama jedna żałcey córka jest właścicielką posagowey summy, obligiem obżałowanemu Kazimierzowi Czarnowskiemu wydanym, a przez obżałgo Kazimierza Czarnowskiego w sposobie przelewu bratu odstąpionym, tak jey żałca znaczną część opłaciwszy i z wypłaty mając wydaną prawną kwitacyą, i restancyą teyże córce wypłacić będzie obowiązaną. U tego oświadczenia podpis następny. Takowe oświadczenie jako plenipotent podpisuję Andrzey Hłasko.

O zgodności z potocznym protokułem poświadczam. Leonard Bartoszewicz Z. P. Miń. Regent.

Wolno w Gazetach umieścić Pisarz Ziem. Ptu Miń. Tomasz Żołądź.

List gończy.

1. W roku teraźnieyszym 1823 augusta 5 dnia uciekł ogrodnik poddany JW. Grużewskiego Chorążego Wiłkomirskiego Ignacy Czeszumski do majętności Dziewałtowa przynależny, w Powiecie Wiłkomierskim w parafii Dziewałtowskiey sytuowaney, mający lat 26, urody średniey, twarzy białey pociągłey, oczow błękitnych, włosow światłych, chód powolny nieco pochiły, lewey ręki do roboty używa, umiejętny pisma polskiego i nieco ruskiego, może mieć świadectwo fabrykowane, nawet przed ucieczką pożyczał pieczątkę cyfrową pod literą J. S., uniosł z sobą frak sukna dobrego ciemno-zielonego, maytki czarne sukna dobrego, węgierkę obnoszoną sukna domowego białego z czarnemi potrzebami, szpancerkę i maytki sukna domowego białego, kaszkiet sukienny, kożuch obnoszony do stanu szyty, i pieniędzy do dziesięciu rubli. Jeśliby kto takowego zbiega poymał, aby raczył do dziedzica lub do sądowego miasta Wiłkomierza przystawić, zaco prócz wdzięczności odbierze nadgrodę. Dat roku 1823 augusta 24 dnia. Ignacy Sabiński.

Przedaż majątku ziemnego.

1 Za Dekretem stannym dnia 7 i w kontynuacyi 8 augusta idącego roku w Sądzie Ziemskim Kowieńskim na powodową instancyą WWJPP. Adama Wieliczki Sędziego Gran. Wiłkomier. Heleny Swolkieniowey Pisarzowey, Antoniny Kulwieciowey Sędziny *Ziem.* Kowień.; Józefy Rostkowskiey w assystencyi mężow, i Doroty Wieliczkowny sukcessorow po zeszłym do wieczności Joachimie Wieliczce z WWJPP. Zuzanną z Jodkowskich matką, Praxedą z Bańkowskich synową i potomstwem oney, Konstantym i Rudolfem synami, Barbarą i Józefą, Lawendowskiemi, Johanną Jodkowską i dalszemi sukcessorami zeszłey Wiktoryi primo Burowey in post Wieliczkowey w porządku Kompetytorskim, między konsukcessorami, donatoryuszami i wszelkiemi pretensorami zakroczonym, dla jednoczasowey i wzajemney wszystkich stron satysfakcyi, skutkiem połączonych żałob i oświadczoney submissyi, ewinkującego wszelkie stosunki majątku Uszkopie zwanego, z attynencyami w powiecie Kowień. położonego, wyprzedaż publiczna przez aukcyą, in fundo tegoż, w terminach 29 septembra, 6 i 13 mca oktobra bieżącego roku, ostatecznie załatwić się mającą, przez delegowanego urzędnika spełniać się będzie; a dla wzajemnego między stronami poinformowania i wyswietlenia massy funduszu, kopii spraw dyllacya i komportacya dnia 1 mca 7bra tegoż roku przy aktach Sądu Ziem. Kowień. z 4ro niedzielną persystencyą wszelkich dowodow, z wolnym o urzetelnienie takowey circa principale negotium mówieniem, dopełnić się między stawającemi powinna, zadecydowana została, a po ułatwieniu tego w kadencyi następney Michalskiey ostateczna i oczewista rozprawa, bez nowych zapozwow, pod zakressem wieczney ammissyi na niestawających zadeklarowana, o jakowych skutkach Sąd Ziemski Kowieński przez ninieysze w Gazecie Narodowey ogłoszenie, osoby do funduszu pod konkurs idącego interessowane zawiadamia.

Antoni Domeyko Sędzia Ziem. Kowieński. Dekretowy Regent Wincenty Swolkień.

W Redakcyi Kuryera Litewskiego są do przedania następujące nowe dzieła:

Bóg. Oda Derżawina, przekład Ignacego Szydłowskiego. kop. 10.

Kurs roczny fizyki experymentalney w cesarskim uniwersytecie wileńskim, przez Felixa Drzewińskiego filozofii doktora czwarty raz publicznie wykładany. Z figurami w VII tablicach. rub. 3.

Poezye Stanisława Trembeckiego, z popiersiem autora podług rysunku wiedeńskiego. Wydanie trzecie powiększone, z dodaniem objaśnień do Zofijówki. Tomow dwa. rub. 1.

Poezye Józefa Szymanowskiego. kop. 75.

Myśliwiec, ballada z Bürgera, przekład Antoniego Edwarda Odyńca. kop. 10.

Krótkie opisanie choroby owiec, pochodzącey od robaków w wątrobie zwaney motylice, wydane w języku rossyyskim przez Cesarskie Towarzystwo gospodarstwa wieyskiego w Moskwie, a staraniem i nakładem JW. Eustachego Karpia, Marszałka gubernii Litewsko-Wileńskiey, członka tegoż towarzystwa, na polski język przełożone i wydrukowane. kop. 15.

Wieyski posażek szacowna wdzięczność. Tłumaczył z francuzkiego W. Ciechanowski. kop. 35.

Kucharz doskonały w wybornym guście z oszczędnością dogodny, czyli sposob gotowania różnych potraw z mięsa i ryb, robienia do nich gęszczow, sosow, galaretow; pieczenia pasztetow, tortow, ciasta; smażenia z wszelkich gatunkow owocow konfitur, cukrow; tudzież dystyllowania rozmaitych dobrych wódek, likworow, syropow; przytym ciekawe sekreta doświadczone, do wiadomości w domowém gospodarstwie potrzebne utrzymywanie, i konserwowanie w śpiżarni znaydujących się żywności, warzywów, ziół i t. d. dla wygody obywatelow, obywatelek i gospodyń przedrukowany. Edycya trzecia. Tomow dwa, z dwiema rycinami. rub. 1.

Apey darima walge ysz Kiarpiu islandu pagal datiryma Teodora Brandenburga aptiekoriaus Mohilawe ant upes Dniepra drauga daugiel draugiszcziu môkitu. Pàrdieja ysz lànkyszka S. S. Zematys. kop. 7½.

---

3 Dom Xięcia Jenerała Puzyny na ulicy ś. Michalskiey, ze stayniami, wozowniami i wszelkiemi wygodami, jest do zaaręndowania od ś. Michała; rocznie lub trzyletnie. Ktoby o to chciał tentować, niech się uda do niżey podpisanego, mieszkającego w domu konsystorskim naprzeciw kościoła katedralnego, a tam o cenie i warunkach poinformowanym zostanie. Teofil Kwiatkowski Kollegialny Sekr. Pocztamtu Lit.

DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 104.

Wilno dnia 29 Sierpnia roku 1823 v. s.

3. Sąd Exdywizorski do usatysfakcyonowania wierzycieli W. Jerzego Sternowskiego Podkomorzego Lepel. z dóbr Ludczyc, Wszenick, Starobina, Okolnik i Staszewszczyzny w Powiecie Lepelskim Gubernii Witebskiey położonych, remissą w roku teraźnieyszym julii 27go dnia w Ziemstwie Lepelskim wypadłą przeznaczony, zjechawszy w dniu 3 bieżącego mca augusta do majętności Ludczyc po ułatwieniu kwestyow między stronami, komportacyą na dzień 20 augusta z persystęcyą czteroniedzielną do kancelaryi Ziem. Ptu Lepelskiego naznaczył i dzień ostateczny zjazdu swojego oktobra 15 ku oczewistemu wyrokowi zdeterminował, żeby więc kredytorowie tegoż W. Sternowskiego na dzień oznaczony do Sądu naszego z swoimi dopominkami pod utratą onych jawili się przez trzykrotną awizacyą do Gazet publicznych wszystkich takowych Kredytorow zawiadamia. Dat 1823 r. miesiąca augusta 4 dnia.

Marcelli Miładowski Sędzia Ziem. Ptu Lepel. Prezydujący Exdywizor. Dominik Smolak Sędzia Ziem. Ptu Połoc. Exdywizor. Jan Suszyński Podsędek Ptu Lepelskiego Exdyw.

---

3 Excerpt oświadczenia z protukułu potocznego Sądu Grodzkiego Ptu Upitskiego w dacie poniżey zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową stronie rekwirującey jest wydan.

Roku 1823 mca sierpnia 14 dnia. Przed aktami Grodz. Ptu Upitskiego znaydując się obecnie WJP. Mateusz Tracewski b. Porucz. woysk Polskich dał do zapisania oświadczenie w imieniu swoim w rzeczy następney: smierć zeszłego syna żałującego Józefa Tracewskiego Sędz. Gra. Ptu Upitskiego wolą naywyższey władzy ogólnego Jestestwa na dniu 6 augusta istniejącego roku zaszła; nabawiła żał. jako Oyca, niemniey żonę jego Ur. Felicyanną Tracewską porucz. matkę naydotkliwszem uczuciem, aczkolwiek było naywiększą usilnością żałującego wpaiać dobre przymioty doyrzewającey młodości zeszłego syna; burzeliwa albowiem młodość zachwiała w przeciwną stronę umysł niedoświadczonego człowieka, odrzucając przestrogi życzliwego oyca. Z pomnożeniem nieukoionego żalu po stracie syna dochodzi żałującemu odgłos powszechności, że w ciągu swoiego życia był wprowadzony w gry kartowe przez rozmaite do tego sposobne osoby, że został ogranym w karty porożnie, w znaczney wielości, oraz że są wydane rozmaitego stanu osobom wexle, obligi, przelewy i karty z tey okoliczności wynikłe w imieniu własnem a może i w imieniu żałującego z podprowadzeniem nawet ręki, o czem delator wiedzieć nie może; do czego żałujący iak nigdy nie potrzebował kredytu, tak nie dawał mocy, zeszły Józef Tracewski nie miał żadnego własnego funduszu ziemnego, ani też summownego i ruchomego, więc nic w spadku zostawić nie mógł, oprócz tkliwey pamiątki dla rodzicow i krewnych, maiątek zaś iaki żałuiącemu Opatrzność w udziele przeznaczyła, jest dzielem osobistey delatora staranności i przez onego nabyty, przeto a żeby żadnych obligow ani też przelewów przez zeszłego Józefa Tracewskiego w iakimkolwiek względzie nastałych w żadnych układach nikt nie przyymował, ponieważ te w uwadze ustaw krajowych nie mają żadnego znaczenia i waloru, żałujący publiczność zastrzega i takowe oświadczenie po zapisaniu w aktach powiatowych do Gazet Kuryera Litewskiego zamieścić postanawia. W protokule podpisano. Mateusz Tracewski Porucznik b. woysk polskich.

Zgodno z protokułem poświadczam, Pisarz Grodz. Upit. A. Olechnowicz.

Ze takowe oświadczenie może bydź do Gazet Kuryera Litewskiego przyjęte poświadczam. Antoni Olechnowicz Pisarz Grod. Upit.

---

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski dekretem remissyynym Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu na usatysfakcyonowanie kredytorów zeszłego Stefana Swidy Sędziego Granicznego Bobruyskiego i na rozpoznanie ogólney sprawy między sukcessorami tegoż Swidy, Floryanem, Pastumiuszem i Katarzyną Swidalnie w nieletności zostającemi, a kredytorami i rozmaitego tytułu pretensorami oraz debitorami pomienionego Stefana Swidy przeznaczony, w terminie rzeczonym dekretem remissyynym zakreślonym to jest dnia 10 sierpnia do majątku Kołatycz w powiecie Bobruyskim Gubernii Mińskiey leżącego w pełnym komplecie przybywszy, w stosunku do reguł remissą przepisanych, czynność pierwszemu zjazdowi właściwą zaskutecznił, a mianowicie komportacyą po wszystkich stronach do aktow i oczewistey rozprawy potrzebną, oraz wyświetlić ogólne zeszłego Stefana Swidy fundusze mogącą, szczególnie zaś po W. Franciszku Sołtanie b. Prezydencie Ziemskim Powiatu Rzeczyckiego rozmaitego tytułu papierów, do rozrachunku z handlu wspólnie z zeszłym Swidą utrzymywanego posługujących, do kancelaryi Ziemskiey Powiatu Mińskiego udeterminował, i złożyć też komportacyą nieodmiennie w dniu pierwszym września idącego roku wszystkim stronom zalecił; juryzdykcyą Sądu swojego do miasta Gubernskiego Mińska przeniosł, i termin na zjazd powtórny do miasta Mińska dzień 10ty lutego 1824 r. przeznaczył, i o tém wszystkie interesowane osoby przez trzykrotną w Gazetach Kuryera Litew. awizacyą zawiadomić postanowił, aby więc wszystkie strony pozwami nieletnich Swidów zajęte, i do rozprawy konkursowey należeć mogące, komportacyą w terminie zakreślonym dopełniły, i do rozprawy w terminie powtórnym wyżey pomienionym stawały, ostrzega, gdyż w terminie na zjazd powtórny udeterminowanym Sąd Exdywizorski do rozpoznania ogólney sprawy bez żadnych odkładów, przystąpi, i dla niejawiących się stron, ammissyą zapisze. 1823 roku mca sierpnia 11 dnia. Stanisław Swiętorzecki Sędzia Ziem. Ptu Wileyskiego Prezydujący Exdyw. Antoni Wańkowicz Sędzia Ziem. Bobruy. Ignacy Jazwiński P. Z. P. W. Michał Łapicki Regent Ziem. i Exdywizor.

ALEXANDER I Imperator Samowładnący całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Józefowi Sawickiemu Horodowemu Sekretarzowi, Janowi Zarębie półkow. woysk ross. różnych orderow kawalerowi, oraz Franciszkowi Sołtanowi b. Prezyd. Ziem. Rzeczyc. pozew edyktalny przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski w mieście gubernskim Mińsku za remissą Sądu Gł. Miń. 2go Depart. odbywać się mający, z powodztwa UUr. Floryana, Postamiusza i Katarzyny Swidow nieletnich Stefana Swidy Sędziego Gran. Bobruy. sukcessorow, w assystencyi Ur. Alexandra Węcławowicza Podkomorzego Ptu Mozyrs. sądownie dodanego opiekuna działających, przy odwołaniu się do oświadczenia na exdywizyą w Sądzie Gł. Miń. 2go Depart pod r. 1819 junii 7 dnia zapisanego, do Dekretu remissyinego w Sądzie Gł. Miń. 2 Depar. w roku idącym dnia 18 lipca nastałego, do dekretu pierwszo-zjazdowego Sądu taxatorsko-exdywizorskiego także w roku idącym mca sierpnia dnia 11, w majętności Kołatyczach zaferowanego, oraz do dalszych dowodow w sprawie złożyć się mających w szczególności o to: Ur. Floryan Swida Porucznik woysk pol. były żałtcych opiekun w stosunku do testamentowey dyspozycyi zeszłego Stefana Swidy oyca żałtcych, przez oświadczenie w Sądzie Głów. Miń. zapisane, oddając ogólne zeszłego Stefana Swidy fundusze dla uspokojenia realnych wierzycieli na exdywizyą; między innemi summę od obżałtgo Sawickiego za obligiem zeszłemu Stefanowi Swidzie wydanym w ilości rub. sr. 1350, oprócz procętów wypadającą, niesłusznie przez obżał. Zarębę przyaresztowaną, tudzież należności od obżałtgo Sołtana z rachunku handlowego wykazujące się, i udzielnie wzięte przez tegoż obżałtgo Sołtana w gotówce r. sr. 437 kop. 25 i assygn. rub. 5,001, oraz summę za rozmaite produkta wypadającą, na satysfakcyą kredytorom ukazał, a w kolei wynosząc do Sądu Głów. Miń. o Remmissę na Sąd Exdywizorski zapozwy, że obżałtni Sawicki i Zaręba ze skutkow oczewistego dekretu Sądu Ziem. Ptu Lucyńskiego w roku 1819 febr. 7 nastałego, jesteście do massy funduszow zeszłego Stefana Swidy dłużnemi, pomienił: skutkiem pomienionego oświadczenia, i wynaszanych od żałtcych pozwow, Sąd Główny Miń. 2go Departamentu Dekretem Remmissyinym Sąd taxatorsko-exdywizorski na jednoczasową rozprawę między żałcemi a pretensorami do funduszu zeszłego Stefana Swidy, oraz debitorami tegoż Swidy przeznaczywszy; zgromadzić wszelkie fundusze zeszłego Stefana Swidy zalecił, za takowym dekretem Sąd exdywizorski do majętności Kołatycz w ptcie Bobruyskim leżący na dniu 10 sierpnia tego roku zebrany, załatwiając właściwe pierwszemu zjazdowi czynności, komportacyą po pretensorach i dłużnikach do funduszow zeszłego Stefana Swidy, szczególnie zaś po obżałowanym Sołtanie wszelkich papierow do rozrachunku z handlu wspólnie z zeszłym Swidą utrzymywanego potrzebnych udeterminował, i na złożenie tey komportacyi w Ziem. Miń. termin w dniu 1 września idącego roku zakreślił, juryzdykcyą Sądu swojego do miasta Guberskiego Mińska przeniosłszy, na zjazd powtórny do tegoż Mińska dzień 10, lutego 1824 roku przeznaczył, i w takowym terminie przystąpić do rozpoznania ogólney sprawy bez żadnych odkładow zapowiedział; żałcy przeto obżałnych jako debitorow do massy funduszow zeszłego Stefana Swidy przed Sąd Exdywizorski w mieście Mińsku odbywć się mający do oczewistey rozprawy na termin wyżey pomieniony pozywając, proszą w razie nie złożenia przez obżałnych na terminie dostateczney komportacyi, kar sprzeciwieństwa na obżałtnych rozciągnienia, summ i wszelkich należności w oczewistey rozprawie udowodnić się mających na wszelkich obżałnych funduszach na rzecz massy kredalney chociażby pod niestanność obżałnych sądzenia, i dalszych żądań w czasie sprawy przynieść się mających zaskutecznienia, zarzutow zaś obżałnych do uwagi nie przyjęcia, z wolną poprawą tego pozwu, Pisan roku 1823 mca sierpnia 12 dnia.

Roku 1823 mca sierpnia 17 dnia Woźny niżey podpisany świadczę, iż takowy pozew od instancyi WW. Floryana Postumiusza i Katarzyny Swidow nieletnich zeszłego Stefana Swidy Sędziego Gran. Bobr. Sukcessorow, w assystencyi opiekuna JW. Alexandra Węcławowicza Podkom. Mozyr., działających, po WW. Józefa Sawickiego Horodowego Sekretarza, Jana Zaręby Półkow. woysk Ross. różnych orderow Kawalera, oraz Franciszka Sołtana Sędziego Ziem. Rzeczyckiego wyniesiony, o terminie i mieyscu oczewistey w Sądzie Exdywizorskim rozprawy zawiadamiający do trzykrotnego umieszczenia w gazetach Kur. Lit. dla wiadomości tychże pozwanych stron jako pewney osiadłości w Mińskiey Gubernii niemających podałem. Maciey Klecki Woźny Ptu Bobruyskiego.

Takowy pozew na prostym papierze jako w sprawie konkursowey napisany w gazetach Kur.Lit. umieszczonym bydź może. Antoni Wańkowicz Sędzia Ziem. Bobruyski.

---

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na usatysfakcyonowanie wierzycieli W. Józefa Mitarnowskiego b. Sędziego Gran. Nowogródz. dekretem remissyynym Ziemskim Ptu Nowogródzkiego przeznaczony, w majętności Storce w powiecie Nowogródzkim położoney agitujący się, między innemi postanowieniami do załatwietnia w pierwiastkowym Sądu zjedzie właściwemi, stosowną do natury interessu komportacyą tak na debitorze jako i na wszystkich kredytorach z obowiązkiem spełnienia oney do Kancelaryi Ziemskiey Nowogródz. na dzień 25 augusta idącego roku przeznaczył, i na powtórny Sądu Exdywizorskiego zjazd dzień 16 septembra teraźnieyszego 1823 roku zakreślił, w którym terminie, iżby wszyscy W. Józefa Mitarnowskiego kredytorowie i pretensorowie z własnemi dopominkami i ku temu celowi potrzebnemi dowodami w Sądzie Exdywizorskim do ostateczney rozprawy sub amissione, przez siebie lub swych prawnie umocowanych plenipotentow jawili się, ninieyszą do Gazet Kuryera Litewskiego podaje awizacyą. Dat 1823 miesiąca augusta 3 dnia. Augustyn Wereszczaka Sędzia Ziem. Nowogr. Exdywizor. Felicyan Protasewicz Sędzia Ziem. Nowog. Exdywizor. Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziemski Nowog. Exdywizor. Konstantyn Haciski Ziemski Nowogr. i Exdywizyi Regent.

Wilno dnia 29 Sierpnia roku 1823 v. s.

Arenda Domow.

W dniach 3go, 4go i ostatecznym 5go następującego miesiąca 7bra teraźnieyszego roku będzie się odbywać publiczna licytacya, na wzięcie w półroczną arendowną tenutę od 29 7bra bieżącego roku, domow murowanych w mieście Wilnie, przynależnych Dominikowi Rewkowskiemu położenie maiącycb, podN. 5 i Karolowi Grunertowi pod N. 21, tym, ażeby żądający jawili się do mieyskiey Wileńskiey Policyi na wyż oznaczone termina.

Jan Terpiłowski zasiadający w Policyi Prystaw Cywilnych Dzieł.

Tytularny Sowietnik Hutowicz.

Wezwanie.

3 Potrzebna jest wiadomość o Pannie Angeli Wodanowskiey, która wyjechała z Warszawy w czasie niewiadomym z państwem i w którą gubernniją też niewiadomo, aby czyli ona sama, czy też kto wiedzący o nie raczył zawiadomić na pocztę do Mohilewa Białoruskiego pod adresem do W. Jana Podeszewskiego Sekretarza kolleskiego o mieyscu w pewności jey pobytu. Ponieważ jeden z jey familii zapis jey znaczny zrobił dobroczynności.

Oswiadczenie.

2. Excerpt z protokułu potocznego Sądow Ziemskich Ptu Siennieńsk. zapisanego oświadczenia w dacie niżey wyrażoney pod pieczęcią Urzędową tegoż Sądu stronie potrzebującey jest wydan.

Roku 1823 miesiąca augusta 10 dnia. Oświadczenie w imieniu Adama Chorążego Ptu Siennieńskiego, Mikołaja Deputata Dworzaństwa Ptu Kopyskiego braci Ciehanowieckich; przeciwko WW. Antoniemu Sędziemu Granicznemu, Janowi b. Sędziemu Ziem. Ptu Wileńskiego, oraz Józefowi Assesorowi Sądu Głó. 1go Depar. Gubernii Wileń. braci Ciehanowieckim w następnym składzie: gdy żału. Delatorowie w dniu 9 mca augusta r. 1823 odbierają zapozew do Sądu exdywizorskiego w maiętności Podbrzeziu w Pcie Gubernii Wileń. expedującego się od wyż rzeczonych WW. Antoniego i Jana Sędziów, oraz Józefa Sądu Głó. 1go Dep. Wil. Asses. braci Ciehanowieckich, poszukuiącim funduszow dla wierzycieli żału. S. P. Adama Ciechanowieckiego forsztmeystra Ptu Wileń. w tey kolei, jakoby należnych za obligiem żał. S.P. Antoniego Ciehanowieckiego Starosty Chasławskiego od r. jeszcze 1760 na sukcesorach onego talarów bitych obrączkowych 200; powodem przeto takowey i niesłusznie i niewczesnie przyniesioney pretensyi, żału. delatorowie maią za obowiązek w obronie swey niewinności zapisać w Sądzie Ptu Siennieńskim i podać do Gazety Kuryera Litewskiego niniejsze oświadczenie, a nayprzód; znayduję w Kuryerze Litewskim pod N. 88 i 89 teyże Gazety, oświadczenie Sądu Exdywizorskiego, iż całą sprawę konkursową zeszłego Adama Ciechanowieckiego w d. 10 augusta tenże Sąd ostatecznie bierze na namowę, bez żadnych dalszych od kładow, gdy więc żału delatorowie w dniu 9 augusta odbierają na tenże Sąd adcytacyą, przeto w tak krotkim czasie z potrzebnemi dowodami z drugiey Gubernii stawić się nie są w stanie; oświadczaiąc więc naysolenniey, że jako po zeszłym Antonim Ciehanowieckim Staroście majątek pozostał odłużony, tak też fundusze onego odpowiadały w swym czasie pretensyom kredytorskim, ile onym wystarczyło, żału. delatorowie zaś, jako żadnych funduszow po zeszłym S.P. Antonim Ciehanowieckim na opłatę długow onego nie objęli, tak też i do znoszenia ciężarów onego nie czują się bydź winnemi, a nadto długi wszelkie, jak się opierały o majątek zeszłego Antoniego Ciechanowieckiego, nim takowy majątek w przeciągu lat kilkudziesiąt, jako odłużony po różnych ręku rozszedł się, nie przepuszczając dawności Ziem. znaydowaliby pewnieyszą ewikcyą, gdy dziś ona, z przewłoką czasu i zniszczenia majątku ustaie, a żałujący delatorowie niesłusznie będąc trudzeni i na koszta narażeni nabywają prawo dopomnienia się onych i w tym celu takowe oświadczenie zapisują. U takowego oświadczenia podpis aktora następny. Adam Ciehanowiecki Chorąży Ptu Sienieńsk.

Zgodziłem z protokułem Ignacy Więckowski Ziem. Ptu Sienskiego Regent.

Takowe oświadczenie umieścić w Kuryerze Litewskim Sąd Ziem. Sienieński dozwala Gabryel Switkowski Pisarz Ziem. Ptu Sienień.

3 Excerpt oświadczenia z protokułu potocznego Sądu Grodz. Ptu Upit. w dacie poniższey zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową stronie rekwirującey jest wydan.

Roku tysiąc ośmset dwódziestego trzeciego julii szóstego dnia. Przed aktami Grodzkimi Ptu Upit znaydując się, obecnie JW. Teodor Ropp b. Marszałek Gubern. Wileń. i kawaler ś. Anny drugiey klassy oraz orderu pols. dał do zapisania oświadczenie następne: w roku tysiąc ośmset siódmym junii dwónastego był wydany oblig przez W. Krzysztofa Hanna kap. Janowi Fryderykowi Heykingowi Hoptmanowi Windawskiemu na summę talarow bitych pięć tysięcy; takowy dług w roku tysiąc ośmset czternastym junii dwónastego przez umocowanego W Józefa Pawłowicza Sędz. w Nitawie całkowicie zaspokojonym został, a po wypłacie tey summy oblig tenże W. Pawłowicz przyjął do siebie i ony do powrotu właścicielowi, oświadczającemu się wręczył, niemając zręczności oddania onego W. Harenowi tenże oświadczający się zlokował między swojemi papierami, lecz w tłumie onych nadzwyczaynem wydarzeniem zaginął. Przeto gdyby z takowego zatracenia tak W. Haren jako i oświadczający się nieponosili jakiey szkody, niniejsze oświadczenie zapisuie, również za wynalezieniem się tenże oblig oddać własciciełowi obowiązuje się (w protokule podpisano) Teodor Ropp były Marszałek Guberski i kawaler.

Zgodno z protokułem poświadczam Pisarz Grodzki Upit. Antoni Olechnowicz.

Ze może bydź przyjętym do druku zaświadczam Antoni Olechnowicz Pisarz Gr. Upit.

2 Reproces w imieniu W. JPana Stanisława Zołądzia Kapitana woysk pol. i Sędziego Grodzkiego Zawileyskiego, przeciwko W. JPani Zofii z Hałkow Zołądziowey nieżyczliwey żałącego się żonie, oraz przeciwko JWW. Józe-

fowi i Antoninie z Kowerskich Halkom, Podkomorzym Zawileyskim iey rodzicom, czyni się z następnego powodu: obżałowana przy wszelkich wygodach i przyzwoitym z funduszow żałącego się utrzymaniu, przebywszy lat 5 bez naymnieyszych ze strony żałącego się pobudek dom jego, syna od lat 5 i od kilku niedziel córkę, nie opowiednie opuściwszy, następnie, nie tylko że zabrała ruchomość, pieniędzmi żałącego się nabytą, a we czwor nasob i więcey wyprawę jey przewyższającą, na co przy udzielnym, teyże ruchomości regestrze i rewers wydała; ale nadto ieszcze, poważyła się do żałącego się zastosować pretensye: o reformę za wniosek, którego niewziął, o tabakierę złotą, którą sama za czer. zł. siedm przedawszy pieniądze na swóy obróciła użytek, o trzy konie, z których dwoie młodych zrzebiąt, a iedna klacz stara, nie więcey były cenione iak rubli srebrnych 20, lecz i z tych iedno zrzebie rodzice obżał. odebrali napowrót w naturze, za drugie zaś zrzebie i za klacz starą, wzięli od żałącego się na kredyt konia w cenie czer. zł. dwudziestu, iakowych dotąd nie opłacili. o nie iakiś dywan i o płótno holenderskie wsztukach, iakiego żałący się nie widział, gdyż obżałowaną przybyłą w dom swóy z titulo wyprawy, własnym oporządził kosztem, o kleynoty, srebro i złoto, co iak żałącemu się nawet w domu rodzicow obżał. widzieć się niedało, tak też i w wyprawie danego nie miał — Daley, zapowiada obżał. że żałący się zawinia rodzicom obżał. z posessyi fulwarku Ostrowia rubli srebr. 150, z nieiakiegoś zawinienia Leyboszyca rubli 64 i ieszcze bez kwitu i karteczki rubli srebrnych 150. iakowych żałący się nigdy niebrał, Leyboszyca nie zna i z żadney nie zawinił posessyi; owszem ma słuszną pretensyą do rodzicow obżał. za dostarczane w ich niedostatku zboże i dalsze efekta, iak niemniey dopomni się i u samey obżał. w czasie należytym, o przebraną nad wyprawę ruchomość i dalsze szczegóły, bowiem to wszystko bydź powinno własnością dzieci z obżał. spłodzonych — Jako zaś żałący się Delator żadnego po obżał. niewziął posagu, tak też i reformy, iak prawo mieć chce w Artykule 2 z Roz. 5 Litewskiego Statutu nie opisał i nie mógł opisać, nie będąc od rodziców wydzielonym, a ieżeli znayduie się w ręku obżał. skrypt podstępem wymożony, ten bez przyznania, bez exekucyi prawney, i nad sferę submissyi oyca żałącego się nastały, na żadną nie zasługuie uwagę — Ale gdyby obżał. i miała iakikolwiek wniosek, ze skutków Artykułu 20 z tegoż 5 rozdziału w nagrodę swoiego z mężem i dziećmi postępowania, utraciłaby nie omylnie — Nienależnie zatém pod tytuł posagu usiłuie obżał pod ciągnąć oblig przez oyca obżał. na 3,000 rubli srebrnych wydany, iakowy wziął nastanie z rękodayney żałącego się pożyczki — Niżeli więc żałący się o wszystkie doświadczone szkody i straty przedsięwezmie z obżałowaną żoną i iey rodzicami czynić prawem, niniejszy do akt Sądowych, w odpowiedzi przeciwko protestowi obżałowaney w Gazecie Kuryer Litewski publikowanemu zapisuie reprotest 1823 mca Augusta 12 dnia. Stanisław Zołądź Sędzia Grodz. Zawil.

Roku 1823 miesiąca sierpnia 13 dnia przed Aktami Ziemskiemi Powiatu Wileńskiego stawaiąc osobiście WJPan Stanisław Zołądź Kapitan woysk polskich i Sędzia Grodzki Zawileyski, takowy reproces do protokułu wpisać podał i w onym własnoręcznie podpisał.

Przyięto i że iest w aktach świadczę Filip Suzin Regent.

Że takowy reproces może bydź umieszczonym w Redakcyi Kuryera Litewskiego, świadczę. Karol Romanowicz Sędzia G. W.

Przedaż publiczna.

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż domek murowany zruynowany, położony w mieście Wilnie za tatarską bramą, należący do Emeljana Lebiediewa, Prowiantskiego czynownika 8mey klassy, na uzyskanie liczącey się na nim niedoimki mieskich podatków 119 rub. 97 kop. srebrem, i na Lebiediewie zamiast herbowego za prosty papier 4 rub. 12½ kop. miedzią, naznaczony na przedaż z publicznych targów; a zatem życzący należeć do targow i kupić ten domek, zechcą przybywać do tego Rządu na przeznaczone terminy: 1szy 29, 2gi 31 następującego oktobra, a 3ci ostateczny we trzy miesiące od dnia wydrukowania, które poźniéy nastąpi w Sankt Petersburskich albo Moskiewskich gazetach. Dnia 18 augusta 1823 r. Assesor Kazimierz Nowicki. Sekretarz Kleyst.

Sąd Exdywizorski.

2 Roku 1823 augusta 15 d. Sąd Inkwitacyyny Taxatorsko-Exdywizorski massy funduszu zeszłych Wołodkowiczów Marszałków Gubernskich Mińskich w majętności Ilii odbywający się, niemogąc dla niegotowości stron wedle obiawienia w Kuryerze Litewskim zamieszczonego, na dniu 20 przeszłego lipca przyiąć sprawy do namowy, ledwo dnia dzisieyszego zamknął Izbę, którą otworzyć dnia 18 idącego mca, przyrzekaiąc, do wysłuchania dekretu interessowane strony wzywa, i zarazem obwieszcza, że równo z ogłoszeniem wyroku, stosownie do remissy Sądu Głównego Wileńskiego Wremiennego Departamentu, Sąd niniejszy przeydzie do Guberniii Witebskiey Ptu Lepelskiego, do Dobr Sielca i tamże od dnia 20 teraźnieyszego mca rozpocząwszy, czynność kontynuować będzie, aby przeto wierzyciele maiący pretensye iawili się, przez trzykrotną w Gazecie Kuryera Litewskiego awizacyą strony zawiadamia

Jan Werszha Sędz. Gr. Zawil. i Exd. Prezyd. Franciszek Billewicz Pisarz Grodz Ptu Rosieńskiego i Exdywizor. Stanisław Swiętorzecki Sędzia Ziemski Ptu Wileyskiego Exdywizor.

Ogłoszenie.

3 Upraszaią się Szanowni Panowie kollektorowie prenumeraty na Geometryą Karczewskiego, a mianowicie Panowie Dyrektorowie, Dozorcy i Przełożeni szkół wydziału Wileńskiego, aby raczyli pod adressem Xięgarni Uniwersyteckiey w Wilnie, donieść o zebraney prenumeracie i o nazwiskach prenumeratorów na pomienioną Geometryą. Wilno d. 24 Sierpnia 1823.